

Diplomova práce se snaží co nejkomplexněji vypořádat s vývoji fiakrové a drožkarské dopravy v hlavním městě Praze.

Její pohled se zaměřuje na dva hlavní témata: Na rozvoj této dopravy v historicko-kulturně industriálním vývoji města a na odborný výklad dopravy daného oboru práce a jeho institucionální souvislosti se také přibližuje kousek staré Prahy s tímto fenoménem "momadne" dopravy ve městě prakticky po celém 19. století převládajícím - k čemu neodlučnou patří i kone představující jedinou pohonnou sílu ve městě samém té doby. A Praha je absorbovala a žila ve svém kulturním vývoji s nimi. Mnohá řemesla dodnes představují živou připomínku svébytné "kultury ve městě" - jsou to nejen různé postroje, brvály, stáje a jízdní, ale i dopravní prostředky jako jsou tažené vozy a hlavně kočáry dnešních fiakrové turistické proměnné dopravy. Do tohoto kouzla patřili i různé postavy světových fiakristů a drožkarů, kteří neodlučnou patří ke koloritu města a můžeme se zde s nimi; setkat dodnes. V diplomové práci se snaží autor přiblížit jejich život a obyčejný pracovní den.

Práce ukazuje celkový vývoj v tzv. "momadne" městské dopravě. Od prvních pramic a pramů přejezdících přes Vltavu a nositelé přemísťující své zákazníky po staré Praze, přes první koňské omnibusy, předchůdce autobusu, příjezd prvních parou poháněných vlaků na nová městská nádraží a později konšskou dráhu, populární kočku, předchůdkyni elektrické tramvaje ve městě. A i k našim dnes známým prvním - motorovým, motocyklovým, autům, elektrickým tramvajím, autobusům, trolejbusům a metru.

Fiakry již od konce 18. století v Praze - L 1789 a drožky od poloviny 19. století - r. 1854 představovaly vlastní osobitou kulturu - fenomén v dopravě. Provázel všechny ostatní způsoby přepravy ve městě a rovnocenně je doplňoval až do porušení této rovnováhy.

...